

עפ"ג 15848/01/21 - ב' ח' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

08 במרץ 2021 עפ"ג 15848-01-21 ח'
נ' מדינת ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט עמית כהן
כבוד השופט גיל דניאל

המערער:
נגד
המשיבה:
ב' ח'
מדינת ישראל

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בימ"ש השלום באשדוד (כבוד השופטת ע. אייזנרופר) בתיק 16729-09-16 מיום 25.11.16.

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד אהוד בן יהודה

ב"כ המשיבה, עו"ד ציון קינן

פסק דין

המערער הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדו, בעבירות של תקיפה סתם ונהיגה בזמן פסילה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת הרלוונטית היו המערער והמתלוננת חברים תקופה של כשנה וחצי, והמערער היה פסול לנהיגה בהתאם לגזר דין שניתן נגדו ביום 3.5.15.

בתאריך 03.11.15 בשעת לילה, המערער והמתלוננת שהו עם רכב, בחוף הים באשדוד. התפתח ביניהם ויכוח קולני ובשלב מסוים המערער נכנס לרכב והחל לנהוג בו כשכל דלתותיו פתוחות. המתלוננת רצה אחרי הרכב ונכנסה למושב האחורי שלו. ובהמשך, המערער והמתלוננת יצאו מהרכב, והמערער תקף את המתלוננת כך שגרר אותה בשערה, כברת דרך, לתוך הרכב, נכנס למושב הנהג ונהג ברכב עד לכיכר סמוכה.

לקראת שלב הטיעונים לעונש, שירות המבחן הגיש תסקיר על המערער, בו צוינו, בין היתר, הדברים הבאים - המערער בן 34, רווק. מתגורר בבית הוריו ועובד מזה 7 שנים במפעל מזון. שוחרר מצה"ל בעקבות אי התאמה וחוסר מוטיבציה. לאחר שחרורו, התקשה להשתלב במסגרות תעסוקתיות וניהל אורח חיים שאופיין בשוטטות ומעורבות פלילית. בשנים האחרונות הוא שומר על יציבות תעסוקתית ונמנע מביצוע עבירות ושואף לנהל אורח חיים תקין. שירות המבחן התרשם שיש למערער קושי בוויסות עצמי ושבמצבי דחק הוא נוטה להגיב בתוקפנות. ויש לו קושי בנפרדות במערכת הזוגית, תוך

ביטוי קנאה, אובססיביות ורכושנות. צוין שהמערער התקשה לקחת אחריות על מעשיו, ולא ראה צורך בהבנת המניעים הרגשיים העומדים בבסיס התנהגותו. שירות המבחן העריך שקיים סיכון בינוני גבוה לביצוע עבירות דומות בקשרים זוגיים. ובסופו של דבר לא בא בהמלצה טיפולית ולא המליץ להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד המערער.

המאשימה טענה למתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ועתרה לגזור על המערער עונש מאסר ברף העליון של המתחם; להפעיל את המאסר על תנאי והפסילה מתיק תת"ע 626-02-15, במצטבר, ולהטיל על המערער מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

ההגנה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי המערער נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. וביקשה להימנע מהפעלת המאסר על תנאי והפסילה על תנאי, ולהאריך.

בית המשפט עמד על הערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצע המערער ועל מידת הפגיעה בהם - אותה קבע כבינונית נמוכה; על מדיניות הענישה הנוהגת; ועל נסיבות ביצוע העבירות; וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי למערער, בית המשפט ציין את עברו הפלילי והתעבורתי; את העובדה כי תלויים ועומדים נגדו מאסר על תנאי ופסילה על תנאי; את התרשמות שירות המבחן מהמערער ומקומו של סיכון להישנות עבירות מצדו; את הודאת המערער והחיסכון בזמן שיפוטי; את היציבות שמגלה המערער בחייו בשנים האחרונות; ואת השפעת עונש מאסר עליו ועל משפחתו; קבע כי לא מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים הימנעות מהפעלת המאסר על תנאי, והטיל על המערער 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; הפעלת המאסר על תנאי בן 6 החודשים, בחופף; מאסרים על תנאי, ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

מכאן הערער.

ב"כ המערער טוען כי העונש שהוטל על המערער מחמיר אתו, וכי היה על בית המשפט להימנע מהטלת מאסר בפועל על המערער ולהאריך את המאסר על תנאי בר ההפעלה. עוד הוא טוען, שמתחם העונש ההולם שנקבע למעשי העבירה של המערער גבוה מהראוי, ושכך המשפט לא התחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ובהודאת המערער שחסכה זמן שיפוטי; ולא נתן משקל הולם לנסיבותיו האישיות של המערער ולשיקולי שיקומו. הוא ציין שבמשך חמש השנים מאז ביצוע העבירה המערער מקיים אורח חיים יציב, עובד במקום עבודה קבוע ומסייע למשפחתו ובמיוחד לאביו החולה. והדגיש שבמהלך תקופה זו הוא לא הורשע בעבירה נוספת ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

לאחר ששמע את טיעוני ב"כ המשיבה בענין סירוב המערער לטיפול, הצהיר כי המערער מעונין כעת בטיפול ומבקש לקבל עליו תסקיר של שירות המבחן.

בסופו של דבר ביקש להתערב בגזר הדין של בית המשפט קמא, לבטל את עונשי המאסר בפועל ועל תנאי, ולהורות על הארכת המאסר על תנאי בר ההפעלה.

ב"כ המשיבה טוען שעבירת התקיפה שהמערער ביצע היא עבירת אלימות במשפחה מכוערת. ובעבירות כאלה אפשרויות הפעולה של בית המשפט הן או במסלול הטיפול או במסלול העונשי. המערער סירב להשתתף בטיפול ומה שיותר הוא המסלול העונשי. העונש שהוטל על המערער סביר ואין מקום להתערב בו.

קראנו את כל החומרים שהונחו לפנינו ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לדחות את הערעור.

המערער הורשע בתקיפת חברתו, שהתבטאה בגרירתה בשערותיה, כברת דרך, לתוך רכב, ובנהיגה ברכב בשתי הזדמנויות במהלך האירוע, כשהוא תחת פסילה.

החומרה הטבועה בכל אחד מהמעשים ברורה מאליה. תקיפה כזו מבטאת כוחנות אלימה ויש בה משום השפלה וביזוי של המתלוננת. ונהיגה תחת פסילה חותרת תחת מוסכמות היסוד של כיבוד צווי בית המשפט, הדרושות לקיום הסדר החברתי.

בית המשפט ראה בשתי העבירות כמהוות אירוע אחד וקבע להן מתחם עונש הולם כולל של 3 עד 10 חודשי מאסר בפועל, שבחלקו התחתון ניתן להיות בעבודות שירות, ובסופו של דבר הטיל על המערער את העונשים שצוינו מעלה.

במסגרת ערעור על גזר דין, ערכאת הערעור בוחנת בעיקר את הלימת העונש למעשי העבירה בנסיבותיו, ברקע נתוניו ונסיבותיו של הנאשם.

כאן, אין חולק שעבירת הנהיגה בזמן פסילה בה הורשע המערער מפעילה את המאסר המותנה בן ששת החודשים שנקבע למערער בתיק תת"ע 626-02-15. כך שגם אם בית המשפט היה קובע את הסף התחתון של מתחם העונש ההולם על מאסר על תנאי, היתה חובה להפעיל את המאסר על תנאי בר הפעלה.

במצב דברים זה השאלה העיקרית הינה איפוא האם בנסיבות הכוללות היתה הצדקה להימנע מהפעלת המאסר על תנאי.

נהיגת המערער ברכב היתה למרחק קצר ובסביבה ללא תנועה ערה. מאידך, הנהיגה בוצעה כחצי שנה בלבד לאחר מתן גזר הדין שקבע את הפסילה ואת המאסר על תנאי, על רקע הרשעת המערער בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. ומצד שלישי, גזר הדין מושא הערעור ניתן 5 שנים לאחר ביצוע העבירות.

ב"כ המערער הדגיש בטיעוניו את פרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות. ובהקשר זה טען, כי בקביעת עונשו של המערער בית המשפט לא נתן משקל לעצם חלוף הזמן, וכי התנהלותו הנורמטיבית של המערער בכל התקופה הזו מדברת בעד עצמה, מעידה שהמערער תיקן את דרכיו, וסותרת את הערכת שירות המבחן על הסיכון לביצוע עבירות דומות.

העובדות הנוגעות לענין, מאירות את התמונה באור שונה מזה שהמערער מבקש להציג. כתב האישום נגד המערער הוגש בחודש ספטמבר 2016. בית המשפט קבע ישיבות בפרקי זמן סבירים, אולם פעם אחר פעם המערער לא התייצב לדיונים למרות שידע עליהם, ובפעמים שהוא התייצב, הוא ביקש, ארבע פעמים, לדחות את הישיבה כדי להסדיר את ייצוגו. בשתי הזדמנויות המערער לא התייצב לדיון בשל שהייתו בחו"ל, למרות ידיעתו על מועד הדיון. וכך בית המשפט נאלץ לקבוע דיונים נוספים פעם אחר פעם, והזמן מאז ביצוע העבירה התארך.

בתקופה זו, בחודשים ספטמבר ודצמבר 2017, המערער ביצע מספר עבירות כלפי בת הזוג שלו, איים עליה, הטריד אותה בטלפון מאות פעמים לאחר שהודיעה לו על ניתוק הקשר ביניהם, ותקף אותה. המערער הורשע בעבירות אלה בתאריך 11.12.19 בת.פ. 25656-12-18. בנוסף, מאז שנת 2015 ועד היום, המערער צבר 12 הרשעות תעבורה, ברובן ברירת קנס, בעבירות של שימוש בטלפון בעת נהיגה, מהירות ועוד.

עולה מהאמור, שבמהלך שמיעת משפטו, המערער זלזל בבית המשפט ובהחלטותיו בצורה מקוממת וגרם בעצמו

להתמשכות הדיונים. ושבתקופה שמשפטו התנהל, הוא שב וביצע עבירות בעלות אופי דומה לעבירת התקיפה בה הורשע בתיק זה - דבר המתכתב עם הרושם של שירות המבחן בדבר דפוס ההתנהגות האובססיבי של המערער ביחסים הזוגיים והסיכון לחזרה על עבירות דומות. בנסיבות אלה אין מקום לזקוף לזכות המערער את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות.

סעיף 55(א) בחוק העונשין התשל"ז-1977 קובע "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

סעיף 56(א) בחוק קובע, כי בית המשפט רשאי, מטעמים שירשמו, לצוות על הארכת תקופת התנאי, אם שוכנע שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

נקודת המוצא למצב של הרשעה בעבירה נוספת הינה אפוא הפעלת המאסר על תנאי. רק בנסיבות מיוחדות, בהן לא מוטל מאסר מכל סוג שהוא על העבירה הנוספת ובית המשפט משוכנע שבנסיבות המקרה לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי, בית המשפט רשאי שלא להפעיל את המאסר על תנאי, תוך נימוק החלטתו.

בעניינו, בהליך בו הוטל המאסר על תנאי על המערער, הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו המליצו במשותף לבית המשפט להטיל על המערער בין היתר את המאסר על תנאי המסוים שהוטל עליו, ובית המשפט כיבד את המלצתם.

בהתחשב בנסיבות ביצוע עבירת התקיפה בה הורשע המערער, לא היתה הצדקה להימנע מלהטיל על המערער בגינה לפחות מאסר על תנאי, ובנסיבות בכללן, לא היתה הצדקה להימנע מהפעלת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד המערער שעבירת הנהיגה בזמן פסילה בה הורשע הפעילה.

יוזכר, כי בית המשפט קמא הלך לקראת המערער בכך שקבע שהוא ישא את המאסרים שהוטלו עליו בחופף, וישא את המאסר בעבודות שירות. ובנוסף, כנראה בהיסח הדעת, בית המשפט לא הפעיל את הפסילה על תנאי שהיתה תלויה ועומדת נגד המערער, שעבירת הנהיגה בזמן פסילה הפעילה, ולא הטיל עליו פסילה בפועל.

נוכח כל האמור לא מצאנו הצדקה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא ואנו דוחים את הערעור.

על המערער להתייצב ביום 15.03.21 בשעה 09:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז דרום של שב"ס לתיאום מועד לתחילת ביצוע עבודת השירות שלו.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין לממונה על עבודות השירות.

הממונה על עבודות השירות ידווח לבית המשפט על ההתפתחויות.

ניתן והודע היום כ"ד אדר
תשפ"א, 08/03/2021 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, סגן נשיאה

עמית כהן, שופט

גיל דניאל, שופט